2.ÜNİTE HİKÂYE

Hikâye (Öykü): Gerçek ya da gerçekleşmesi mümkün olay ve durumları kişi, yer ve zamana bağlı olarak anlatan edebî türdür.

- Olay, yer, zaman, kişi olmak üzere dört yapı unsuru vardır.
- **Olay örgüsü,** bir konunun etrafında var olan, birden fazla olayın neden–sonuç ilişkisine dayalı oluşan bir bütündür.

  Olay örgüsü birbiriyle ilgisi olmayan olayların rastgele veya peş peşe sıralanması değil, birden fazla olayın mantıklı ilişkisidir.

  Hikâyeli anlatımlarda bir ana olayın çevresinde gelişen birden fazla yan olay, bir ilişki içinde sıralanarak olay örgüsü oluşturulur.
- Serim, düğüm, çözüm bölümlerinden oluşur.
- Her hikâyede bir anlatıcı vardır. Anlatıcı, belirli bir bakış açısıyla olay veya durumu aktarır.
  - Kahraman Anlatıcı Bakış Açısı (1.kişi,
  - Gözlemci Bakış Açısı (3.kişi, fotoğrafçı gerçekçiliği)
  - İlahî (Tanrısal - Hakim) Bakış Açısı (3.kişi, her şeyi bilen)
- Bir *çatışma* üzerinde şekillenen hikâyede olay sayısı azdır ve kişi kadrosu dardır.

  Çatışma, öyküleyici metinlerde (roman, hikâye, tiyatro, masal vb.) gerilimi sağlayan, olayların dayandığı asıl unsurdur.

  Eserin bütününde işlenen ve çoğunlukla zıtlıklara dayalı sorun veya sorunlardır.

  Birbirine karşıt unsurların, karakterlerin bir arada anlatılması, sergilenmesi ile oluşur.

  Kahramanların karşıt tavırları, duruşları; birbiriyle tezat teşkil eden mekânların yan yana, iç içe sergilenmesi; sunulan yaşam biçiminin iki zıt yüzü, çatışmayı oluşturan unsurlardır.
- *"İç konuşma", "iç çözümleme", "bilinç akışı"* vb. anlatım teknikleri kullanılabilir.

HİKÂYE TÜRLERİ			
Olay Hikâyesi	**Durum Hikâyesi**	**Ben Merkezli Hikâye**	**Küçürek Hikâye**
Klasik öykü de denir	Kesit hikâyesi de denir.	Kahramanın daha çok kendi ruh hâli ve hayal dünyasını yansıttığı hikâyelerdir.	Öykünün bir alt türüdür.Minimal öykü olarak da adlandırılır.
Ağır basan öge olaydır	Olay ögesi ikinci plandadır.	Olaylar kahraman anlatıcı bakış açısıyla verilir.	Az sayıdaki kelimeyle yoğun anlamlar aktarma gücüne sahip olan sanatsal iletişim araçlarıdır.
Serim-düğüm-çözüm bağlamı içinde oluşur.	Hayatın bir kesiti kendi doğası içinde ele alınır. Serim-düğüm-çözüm aşamalarına dikkat edilmez	Hikâyenin ana kahramanı yazarın kendisidir.	Başı ve sonu yoktur, okurun düş gücüne bırakılır.
Merak ögesi canlı tutulur	Merak ögesi ön planda değildir. Başı sonu belli değildir. Bitmemişlik duygusu vardır.	Bireyin bunalımları, çıkmazları anlatılır. Kahraman genellikle düş dünyasına sığınır.	Küçürek hikâyenin üç önemli belirleyici özelliği vardır: Kısalık, yoğunluk ve birlik.
Kurucusu Fransız yazar Maupassant'tır	Kurucusu Rus sanatçı Anton Çehov'dur.	Bu tarz öykünün önde gelen temsilcisi Franz Kafka'dır.	Yalnızca bir anın saptaması olan anlatılardır.
Ömer Seyfettin bu türün başarılı örneklerini vermişti.	Bizde Memduh Şevket Esendal bu türün ilk örneklerini vermiştir	Bizde ilk temsilcisi Haldun Taner'dir.	Kelime eksiltme, zaman- mekân ayrıntılarını silme bir durumu minyatürleştirme vardır.
Diğer sanatçılarımız: Refik Halit, Reşat Nuri, Sabahattin Ali, Yakup Kadri, Orhan Kemal, Fakir Baykurt, Necati Cumalı, Samim Kocagöz...	Sait Faik Abasıyanık bu türün ustalarındandır. Tarık Buğra, Ferit Edgü, Rasim Özdenören	Bilge Karasu, Oğuz Atay, Nezihe Meriç	Ferit Edgü, Haydar Ergülen, Hulki Aktunç, Necati Tosuner, Vüs'at O. Bener, Murat Yalçın

Hikâyenin Tarihsel Gelişimi:

- Dünya edebiyatında ilk hikâye örneği İtalyan Boccacio tarafından yazılan *Decameron (On Gün)*
- Türk edebiyatında hikâye türünün ilk örnekleri 19.yy.da *Tanzimat Dönemi*'nde verilmiştir.

  İlk hikâyemiz: *Letaif-i Rivayet* (Ahmet Mithat Efendi)

  Batılı anlamda ilk küçük realist hikâyemiz: *Küçük Şeyler* (Samipaşazade Seza

1960 Sonrası Hikâye

1. **Dinî Yönelimi Öne Çıkaran Sanat Anlayışı:**
   - İnsanların iç dünyalarını, ferdî duyuş tarzları ve inançların edebî eserlere yansıtmayı ilke edinen bir yönelimdir.
   - Sezai Karakoç, İsmet Özel, Cahit Zarifoğlu, Mustafa Miyasoğlu, Sevinç Çokum, Rasim Özdenören, Erdem Bayazıt, Hüseyin Atlansoy, Nazan Bekiroğlu
2. **Toplumcu Gerçekçi Sanat Anlayışı**
   - Ezen - ezilen ilişkisi, ideoloji, sosyal realizm…

   https://kurguluyorum.com/edebiyat-notlari/toplumcu-gercekci-sanatcilar/
3. **Bireyin İç Dünyasını Esas Alan Sanat Anlayışı:**
   - İnsanı toplumsal yönüyle değil psikolojik yönüyle ele alırlar.

   https://kurguluyorum.com/edebiyat-notlari/bireyin-ic-dunyasini-anlatan-sanatcilar/

4. **Modernist - Postmodernist Sanat Anlayışı**

   https://kurguluyorum.com/edebiyat-notlari/modernist-postmodernist-sanatcilar/

Cumhuriyet Dönemi hikâyeciliğinde, özellikle 1960 sonrasında, artık geleneksel anlatımın dışında gelişen bir sanat anlayışı ortaya çıkmıştır.

Yeni ifade yolları arayan ve farklı teknikleri eserlerinde kullanmaya çalışan sanatçılar, edebiyatta modernist anlayışla ürünlerini vermeye başlamışlardır.

Modernizmi Esas Alan Eserler:

Modernist eğilim taşıyan eserler, toplumla beraber bireyi de önemsemiştir.

Bireyin iç dünyasının karmaşıklığından hareketle gerçekliğe ulaşmaya çalışır bu anlayış.

Modernizmi esas alan eserlerde dil ve anlatımda geleneksel tekniklerin dışına çıkılarak bilinç akışı, iç konuşma, geriye dönüş gibi anlatım tekniklerine yer verilmiştir.

Klasik eserlerde temel alınan olay, karakter, çevre unsurları önemsizleştirilmiş; simge, imge, bakış açısı, ironi, çağrışım önem kazanmıştır.

Bu anlayışta yazılan eserlerde insanlar, duygu ve düşünceleriyle karmaşık ve çok yönlü bir varlık olarak görülür.

Modern yaşamdaki bireyin bunalımı, toplumla çatışması, yalnızlığı, huzursuzluğu, topluma yabancılaşmasının anlatıldığı bu eserlerde sıradan bir zaman akışı kullanılmaz; eserdeki kişi veya kişiler aynı zaman dilimi içinde değişik zaman dilimlerini yaşar.

Türk edebiyatında *Ferit Edgü, Bilge Karasu, Orhan Pamuk, Adalet Ağaoğlu, Nezihe Meriç, Pınar Kür, Latife Tekin, Yusuf Atılgan* gibi sanatçıların eserlerinde modernizmin izleri görülür.

Açık ve Örtük İleti

Öğretici metinlerle edebî metinlerin iletileri birbirinden farklıdır.

Öğretici metinlerde (makale, fıkra, röportaj vb.) ileti, tektir ve anlaşılırdır. Bu nedenle öğretici metinlerde ileti açıktır.

“Teknoloji insan yaşamını kolaylaştırmaktadır.” cümlesinde ileti olan teknolojinin insan yaşamındaki olumlu etkisi, açık biçimde ifade edilmektedir.

Edebî metinlerde ise ileti, kesin bir yargıya dönüştürülerek verilmez, metnin dokusuna sindirilir. Bu nedenle edebî metinlerin iletisi, *örtük iletidir*.

“Ulusun, korkma! Nasıl böyle bir imanı boğar? / Medeniyet dediğin tek dişi kalmış canavar.” dizelerinde tek diş olarak teknolojik güç verilmiş ve bu gücün bir inancı yok edemeyeceği örtük bir ileti biçiminde ortaya konmuştur

Küçürek HiKâye (Öykü)

Hikâyenin bir alt türü olan küçürek hikâye, çok kısa metinlerdir.

Türk edebiyatında küçürek hikâye türü için “minimal öykü”, “çok kısa öykü”, “öykücük”, “kısa kısa öykü”, ”kıpkısa öykü” gibi terimler kullanılmıştır.

Bu tür hikâyeler 750 kelimeden az olan hikâyelerdir. Bunlar arasında tek cümlelik hikâyeler de vardır. Küçürek hikâyede hacminden dolayı hikâyenin

unsurlarıyla ilgili pek çok ayrıntıya yer verilmez, şiirde olduğu gibi yoğun ve imgesel anlatımdan faydalanılarak hikâye kurgulanır.

Hikâyede verilmeyenlerin okur tarafından tamamlanması beklenir.

Küçürek hikâyeler; insan yaşamından dondurulmuş kısa anlar, yaşanmış küçük olaylar, anekdotlar, kurulan düşlerden birisi, bir monolog, bir içsel konuşma olarak okuyucunun karşısına çıkar.

Bu tür hikâyelerde de diğer hikâyelerde olduğu gibi insana özgü gerçekler (bireyseleşme, yalnızlık, yabancılaşma vb.) tematik yapıyı oluşturur.

Küçürek hikâyelerde çok küçük bir olay ya da durum anlatıldığı için şahıs kadrosu, zaman ve mekân gibi yapı unsurları sınırlıdır.

Küçürek hikâyede anlam anlatılan şeyde değil, anlatılmayan, gizlenen şeyde ortaya çıkar. Bu yüzden yoğun, dolaylı anlatıma ve sembolizme dayanmaktadır.

Küçürek hikâyenin dünya edebiyatında önde gelen isimleri Julio Cortazar (Hulyo Kortazar), Dino Buzzati (Dino Buzati), Franz Kafka, Oscar Wilde'dır (Oskır Vayld).

Türk edebiyatında ise Ferit Edgü, Necati Tosuner, Hulki Aktunç, Taner Karakoç, Tarık Günersel, Murat Yalçın ve Haydar Ergülen'dir

Tortu

Sadece kemanını vermedim. Yıllar sonra yeğenine armağan ettim. O da öğrenememiş doğru dürüst, evlerinin bir duvarına asmış. Ben zaten hiç beceremedim, hiçbir şey, iç yangını anılar yaratmaktan başka.

Vüs'at O. BENER, Kara Tren

Tortu adlı metinde geçen "iç yangını anılar yaratmak" kelime grubuyla neler anlatılmak istenmiştir?

Dil Bilgisi:

1. Aşağıdaki cümleler okuduğunuz metinden alınmıştır. Bu cümlelerdeki altı çizili ifadelerin cümlelerin anlamına katkısını söyleyiniz.

"Havaya bağlı" diyor. "Ben diyeyim yirmi, sen de otuz."

Ve kendi çapında yırtıcı kuşların erişilmez o çığlık çığlığa güzelliği.

2. Aşağıdaki cümleler okuduğunuz metinden alınmıştır. Ünlem işaretlerinin cümlelerdeki kullanım amaçlarını söyleyiniz.

Aman, bir suç olmasın bu!

Yanlışım varsa, düzeltme!

Çünkü ey kalbim, sen benim kalbimsin!

Yazma

Hikâye türü ile ilgili edindiğiniz bilgilerden hareketle bir hikâye yazınız. Yazacağınız hikâyede aşağıdaki şemada yer alan anlatım tekniklerinden en az ikisini kullanınız. Anlatma Diyalog, İç konuşma, Özetleme

YAZMA ÇALIŞMALARI

YAZMA TÜR VE TEKNİKLERİNİ TANIMA

Sevgili öğrenciler, öyküleyici (anlatmaya bağlı) edebî metin türlerinde anlatım teknikleri ve biçimleri gibi ortak ayrıntılar söz konusudur. Hikâye türünde de bunlardan yararlanılır. Yazarlar; bağlı olunan yönelime, eserin yazıldığı dönemin özelliklerine göre bu anlatım teknikleri, biçimleri ve türlerinden ustalıkları derecesinde yararlanırlar. Aşağıdaki tabloda, hikâyede kullanılan teknik, tür ve biçimlerle ilgili hatırlamanız için kısa açıklamalar, örnekler verilmiştir.

	Bazı Özellikler	Örnekler
Olay Hikâyesi (Klasik)	Guy de Maupasant'ın (Giy di Mupasan) öncülüğünü yaptığı hikâye türüdür. Serim-düğüm-çözüm şeklinde verilen hikâyede merak unsuru hikâyenin sonunda verilir. Olay örgüsünü ve çatışmayı ön plana çıkaran bir hikâye türüdür.	Ömer Seyfettin'in *Kaşağı* adlı hikâyesi
Durum Hikâyesi	Anton Pavloviç Çehov'un (Anton Pavlov Çehov) öncülük ettiği hikâye türüdür. Serim-düğüm-çözüm bölümleri yoktur. Yaşamın bir kesiti okura sunulur.	Sait Faik Abasıyanık'ın *Dülger Balığı'nın Ölümü* adlı hikâyesi
Öyküleyici Anlatım Biçimi	Bir olayın belli kişilerle bir mekânda, zamana dayalı anlatıldığı anlatım biçimidir. Bir devinim (hareketlilik) söz konusudur. Eylemler sıklıkla kullanılır. Amaç, okuru olayın içinde yaşatmaktır.	"Dedem görmüş. Kendisi, paraya pula gönül verir bir adam değilmiş. Ama bunlardan birine gönül vermiş. İşte ondan sonra adama bir hâl olmuş. Babam bu adaya uzaktan bakar bakardı da, dedemin dediklerini anlatırdı. Babam anlatırdı. Şu gördüğün Sporad Adaları'nın bir koyu, bir körfezi yokmuş ki dedemin kayığı orada beşik gibi sallanmış olmasın. Gündüzün de gecenin de on ikişer saatinin pek azını karada yaşarmış. Fırtına kopunca ceviz kabuğu gibi küçücük sandalını, kopan kıyamete kıyas birer sessizlik sarayı olan mağaraların içine çekermiş. Issız kıyıların tenha gezicisiymiş. Yapayalnız yaşarmış. Babama anlatmış." **(Halikarnas Balıkçısı, *Denizkızı Adası*)**
Betimleyici Anlatım Biçimi	Okurda bir izlenim oluşturmayı amaçlayan anlatım biçimidir. Varlıkların ayırt edici özellikleri duyu organlarıyla algılanan ayrıntılar aracılığıyla verilir.	"Akdeniz'in esatir yuvası sonsuz ufuklarına bakan küçük tepe, minimini bir çiçek ormanı gibiydi. İnce uzun dallı badem ağaçlarının alaca gölgeleri sahile inen keçiyoluna düşüyor, ilkbaharın tatlı rüzgârıyla sarhoş olan martılar, çılgın naralarla havayı çınlatıyordu. Badem bahçesinin yanı geniş bir bağdı. Beyaz taşlardan yapılmış kısa bir duvarın ötesindeki harabe vadiye kadar iniyordu. Bağın ortasındaki yıkık kulübenin kapısız girişinden bir ihtiyar çıktı. Saçı sakalı bembeyazdı. Kamburunu düzeltmek istiyormuş gibi gerindi. Elleri, ayakları titriyordu. Gök kadar boş, gök kadar sakin duran denize baktı, baktı." **(Ömer Seyfettin, *Forsa*)**
Gösterme Tekniği	Anlatıcının/yazarın devre dışı kaldığı, okurun karakterlerle doğrudan bir araya getirildiği bir anlatım tekniğidir. Kişilerin karşılıklı konuşmalarıyla verilir.	"— Canım, neden söküyorsunuz? dedim. — Mühendis Ahmet Bey söktürüyor. — Ne yapacak bunları? — Yukarıda deri tüccarı Hollandalı var ya hani, onun bahçesini düzeltiyorlar da... — İngiliz çimi alsın, eksin, mademki herif zengin... — İngiliz çimiyle bu bir mi? — Bu daha mı iyi? — İyi de laf mı? Bunun üstüne çimen mi olur? Hollandalı öyle demiş." **(Sait Faik Abasıyanık, *Son Kuşlar*)**

Özetleme Tekniği	Zaman kazandıran ve anlatıcıya daha çok şeyi anlatma olanağı sunan bir anlatım tekniğidir. Sayfalarca anlatılacak olay, bu teknik sayesinde kısa bir şekilde verilir.	"Akşam hızlı indi. O evde yaşanan yıllar boyunca, akşamın en önce bu eve girdiğini, güneşin ise hiç uğramadığını, yapılan türlü savaşımlara karşın farelerin bitmediğini, hatta zaman zaman, kedilerimizin en güzel yavrularının onlara yem olmasını olağan karşılamayı, öte yandan bu evi sevmeyi, günü geldiğinde kapalı kapılarının, indirilmiş perdelerinin güvenlik getirdiğini, açık kapısının ardından sızan ışığın ardında iyi şeyler olduğunu düşünmeyi öğrendik. Büyüdük o evde. Herkes bir kapıyı açıyor ve yeni koşulların ortasına atılıyordu. Zorunlu bir şeydi bu." **(Ayla Kutlu, *Islak Güneş*)**
Geriye Dönüş Tekniği	Olay örgüsü normal, kendi zaman akışında devam ederken anlatıcının zaman atlayarak geçmişe yönelmesiyle oluşan anlatım tekniğidir. Bu teknikle okur bilgilendirilir.	"Dereden, tepeden uzun uzun konuştuk. Bu arada her gün, sabahın beşinde çalar saatin sesiyle uyandığını, gaz ocağına çaydanlığı oturttuğunu, bulaşıkları yıkadığını, çarşıdan ekmek peynir aldığını, altıya doğru kardeşlerinin karnını doyurup altı buçukta omuz omuza işçi kalabalığıyla vapura binip yedide köprüye geldiğini, yediyi çeyrek geçe de atölyede işbaşı yaptığını öğrendim." **(Orhan Kemal, *Harika Çocuk*)**
Diyalog Tekniği	İki kişinin karşılıklı konuşması ile sağlanan bir anlatım tekniğidir.	"— İhsan, İhsan kardeşim. Dönmeye çalışıyor fakat aynı hırıltı. Saat, sabahın dördü... Büyük seyyarın önündeyiz. Çadıra koşuyorum. Genç bir doktor, çadırın içini dışını istila eden sedyelerde pansuman yapıyor. — Alay Kumandanı İhsan Bey vuruldu, getirdik, Hemşire Ayşe yok mu? — Mustafa Çavuş sedyeciler, hey! Kumandanı Hemşire Ayşe'nin çadırına götürelim, burada yer yok." **(Halide Edip Adıvar, *Ateşten Gömlek*)**
İç Konuşma Tekniği	Karakterin kendi iç dünyasını, kafasından geçenleri kendi kendisinin anlattığı bir tekniktir. Anlatıcı/yazar, devre dışıdır. Okurla karakter doğrudan bir araya getirilerek etkili bir anlatım sağlanır.	"Simit yiyerek yürüyor. Tek tük geçenler dönüp ona bakıyorlar. Kılığı düzgün bir adamın sokakta simit yemesi yasaktır. Bütün yasaklar gibi bunun da kaçamak yolu yok mu? Simidi kır, cebine sok. Tek elinle bir lokma koparıp kimseye sezdirmeden ağzına at. Ama, ben dişlerim sağlamken ısıracağım." **(Yusuf Atılgan, *Aylak Adam*)**
İç Çözümleme Tekniği	Karakterin iç dünyasının, kafasından geçenlerin anlatıcı/yazar tarafından verildiği anlatım tekniğidir. İnsanı çok yönlü vermeye yarayan bir tekniktir. Özellikle psikolojik tahlillerde kullanılır.	"Odasına girince kapıyı kapadı. Boğazı düğümleniyordu. Kendini tuttu ve ağlamadı. Belki son defa gördüğü odasının her tarafına baktı. Yutkundu. Ağzında yine bir kuruluk vardı. Çok mu heyecanlıyım?" diye sordu kendi kendine. Evet, bir isyan var içinde. Babasına karşı değil. Kime karşı olduğunu anlamıyor. Evden hemen çıkıp gitmeyi düşündü. Evden ve memleketten. Sabahleyin pasaport için teşebbüs etmek. Feriha ile beraber, on gün sonra, Paris. Artık tereddüde lüzum var mıydı?" **(Peyami Safa, *Yalnızız*)**
Bilinç Akışı Tekniği	Karakterin iç dünyasının, kafasından geçenlerin karakter tarafından anlatıldığı tekniktir. Bu teknikte karakterin düşüncelerinde, duygularında sürekli değişmeler olur. Bir şey anlatılırken anında başka bir şey anlatılmaya başlanır. Kısa, eksiltili ve sıralı cümlelerle birbirileriyle fazla ilintili olmayan durumlar verilir. Düşünce ve duygu zıplamaları, değişmeleri bu tekniğin önemli özelliklerindendir.	"Gazete dediniz de aklıma geldi: Nermin yemeğe bekler beni... Müsaadenizle. Espri yaparak kurtulamazsın, koltukta söz verdin. Vazgeçiyorum; bütün insanlığın önünde eğilerek özür diliyorum: beni yanlışlıkla çıkardılar sahneye. Ben yoldan geçen... Bütün sorumluluk sende. Hayır değil. Benden paso; çocuk da daha altı yaşını doldurmadı biletçi amcası. Evet çocuklar da bekliyor. Paramı geri istiyorum; yanlış filme gelmişim. Görüyorsun, benim gibi bir insandan hayır gelmez. Ölü evinde oturmuş... Yataktan fırlayarak kalktı, pencerenin önüne gitti." **(Oğuz Atay, *Tutunamayanlar*)**

Pastiş Tekniği	Yazarın, başka bir yazarın ya da edebî türün dil ve anlatım özelliklerini taklit etmesiyle oluşan anlatım tekniğidir. Edebî türlere özgü söyleyiş tarzları yazar tarafından metnin temel üslubu olarak kullanılır. Postmodernist yönelimde kullanılan bir metinler arasılık tekniğidir.	"Onlar uçmasın diye çalılarını tutarken şehirdeki tüm kuşlar toplanıp naylon tahta evler mahallesine geldiler. Konduların üstünde eğri eğri uçarak kuş olmaya, kanat takmaya heves eden çatılara güldüler. Cik cik çatıcık uçsana / Beşikten kanat taksana / Bize bir bebek atsana / Cik cik bebecik cik cik / Kuşlar günlerce konduların üstünde eğri eğri döndüler. Döne ötüşe konduların yerini belli ettiler. Onlar "cik cik bebecik" diye uçarken yıkımcılar mahalleye geldiler." **(Latife Tekin, *Sevgili Arsız Ölüm*)**
Parodi Tekniği	Yazarın bir metnin konusunu örnek almasıyla oluşan bir anlatım tekniğidir. Böylece bir metinden yeni bir metin oluşturulur. Postmodernist yönelimde kullanılan bir metinler arasılık tekniğidir.	Orhan Pamuk'un *Benim Adım Kırmızı* romanında kimi konuları Umberto Eco'nun *Gülün Adı* adlı romanından alması, Turgut Özakman'ın *Sarıpınar-1914* adlı oyununda konuyu Reşat Nuri Güntekin'in *Değirmen* adlı romanından alması parodiye örnek verilebilir.
İroni Tekniği	Yazarın, örnek aldığı bir metnin biçim ve içerik özelliklerini, kurgu tekniklerini alaya almak ya da okuru eğlendirmek amacıyla değiştirip gülünç ve eğlendirici eser ortaya çıkarmasını sağlayan tekniktir. Postmodernist yönelimde kullanılan bir metinler arasılık tekniğidir.	"Bu masal çok yeni uydurulmuş bir masal olduğu için pek çok kimse bilmiyor. Masalı yeni duyanlar da onu başkalarına anlatmaya kalktıklarında ellerine yüzlerine bulaştırıyorlar. Birçok yerine de yeni bölümler uyduruyorlar. Bir kez uydurmaya başlayınca ise -şimdi olduğu gibi- uydurdukça uyduruyorlar." **(Adalet Ağaoğlu, *Sen Ey Kutsal Işık*)**